

Gacsályi József

Ó, én édes hazám

Buda Ferencnek

Ó, én édes hazám,
te jó Magyarország,
mikor s mely tükörben
milyen színű orcád,

nem tudom, a kép most
mennyre is éles,
mit a kopott foncsor
visszfénye eléd tesz,

vakít-e fénytörés,
érezed-e vagy látod,
terül-e szemedre
szürkületi hályog,

tudod-e, amit mond,
ki és kinek mondja,
ki szekerét ki és
ki sarában tolja,

hány irányba vinnék
külön-külön együtt,
amit te cipelsz és
sose volt a terhük?

Forog-e a malom,
lesz-e ami hajtja,
kijön-e mind, ami
ráment a garatra,

marad-e a vámos
ott, ahol áll éppen,
vagy a konc büdöse
átviszi a réven?

Tolvaj kulcsa lennél?
Kalmár portékája?
Horgász csaliférge?
Öszvéren a málha?

Köröznek körötted,
ahogy tették nemrég,
tönkre simogattak
zsebre húzó eszmék,

és mégsem búcsúszom
tőled, Magyarország,
ki keresztyénségnek
viseled paizsát,

nem hagyhatlak el, mert
hová is lehetnék
kerek, kék ég alatt,
hogy ne legyek vendég,

ó, én édes hazám,
szélben, hosszú száron
régi hamvakon nőtt,
lengő vadvirágom.

Kis Pál István

Lehettem bármi

(Buda Ferencnek)

Ha magam voltam
magamnak szóltam
s magamból magam
a madárnak szórtam
magamból magam
a madárnak szórtam

ha veled voltam
neked daloltam
s ringató magam
a dalba dúdoltam
ringató magam
a dalba dúdoltam

ha sokan voltam
s karba tereltek
én megmaradtam
az énekes egynek
én megmaradtam
az énekes egynek

ha künn az égnek
Napról daloltam
zárkának s éjnek
a fény éle voltam
zárkának s éjnek
a fény éle voltam

lehettem bármi
dalra születtem
csapongva szállni
egy madárseregben
csapongva szállni
a madárseregben!